

centralt i Menneskeandaen, det véd enhver, der har fornummet selve det: lære noget, selve det: at føle sin Hjerne arbejde som Nydelse, og alle de, som endnu ikke har gjort denne Erfaring, kan vi kun raade til at forsøge derpaa. Og en bedre Lejlighed til at begynde end „Undervisning for Viderekomne“ vil ikke let tilbyde sig. Den pekuniære Ydelse er ringe, Tiden er næsten efter enhver Behov, idet der baade er Formiddags- og Aftenundervisning, Disciplinerne saa forskelligartede, at der maa være noget for enhver Smag, idet de omfatter ikke alene fremmede Sprog, Geografi, Kunst-, Litteratur- og Verdenshistorie, men ogsaa Fysik, Kemi og Matematik.

Kandidat Borups Kursus har nu bestaaet i to Aar under voksende Tilstrømning. Besøget fra første til andet Aar voksede fra 138 til 218. L. Wr.

Gymnastik.

Saa snart Efteraaret melder sig med Graavejr og Kulde, aabner Gymnastiklokalene gæstfrit deres Døre. Et af vore mest betydelige Gymnastikinstituter, Hr. cand. polyt. Rasmussens paa Jakob Danefærds Vej, har udsendt sin Beretning om sidste Sæson med en Masse lokkende Udtalelser fra de Herrer og Damer, der har besøgt Institutet, og man maa rigtignok tilstaa, at man, efter at have læst blot Halvdelen, ikke er i Tvivl om, at Gymnastik er et Vidundermiddel mod Sygdom, Sorg og alle trykkende Fornemmelser i denne ufuldkomne Verden. En forsikrer, at Sindet er blevet lyst og let, siden han har begyndt paa Gymnastiken, en anden, at det beforder Fordøjelsen, bevarer Legemets Elasticitet og bortjager alle triste Tanker, atter andre fortæller, hvor de morer sig, hvor Gymnastiken har forbedret Holdningen, har styrket Nerverne og givet nye Kræfter. Det er blot Damerne, der giver deres Attester i smaa korte Erklæringer; men Hr. Rasmussen møder tillige med henvend 80 Attester fra Herrer, gennemgaaende lange Afhandlinger om Gymnastikens fortrinlige Virkninger i Almindelighed, og erfare af dem selv ved at drive denne under Hr. Rasmussens Vejledning. Man vil forstaa, at vort lille Blad ikke er i Stand til at gengive alle disse. — Vi føler kun, at vi med en god Samvittighed kan sige til dem, der ikke allerede har prøvet Gymnastikens vidunderlige Virkninger:

Prøv bare nu i Vinter!

Smaaskrifter.

Blandt den Masse af Smaaskrifter, der ser Dagens Lys, og som jo kan have mere eller mindre Betydning, vil vi gøre vore Læsere opmærksom paa nogle, som i alt Fald ikke bør gaa os forbi.

Carl Fred. Jensen, som er velkendt af Kvindesagens Venner, har udgivet en lille Piece, som hedder: „Hvordan vi kommer ud af de strænge Tider i Danmark“. Titlen er lang, men hans Vejledning er sammentrængt i en kort og let læselig Form. Vejen, Forfatteren anviser, er Organisation af alle, der har den fælles Interesse at komme ud af Uføret, og det er efter hans Mening ikke saa meget ny Love, vi trænger til, som —

Mennesker, Personligheder og Karakterer. Men dette livsfornyende Blod maa suges op af Folkebunden, maa aandes ind i Sjælen gennem Ordet i Tale og Skrift, siger Forf. og citerer Verset:

„Læs med Flid, ti Læsning føder Tanker, Tanker vokser frem som Straa og grønne Ranker, Straa og Ranker skyder Blomst og sætter Kærner, Kærner sikkert imod Hungersnøden værner.“

Bogen koster 50 Øre.

Arbejdets Riddere er en historisk Skildring af Arbejderbevægelsen i Amerika af Fernando Linderberg og peger ligeledes paa Betydningen af Organisation. Enhver, der interesserer sig for Arbejderbevægelsen, bør eje den lille Piece, da det kaster Lys over vort eget Arbejde her hjemme at se Kampen derude. Det er først i det 19de Aarhundrede, at der i Amerika spores en Arbejderorganisation. Den første Strike iværksattes 1802 af Skrædderne i New-York. Naturligvis endte den med Nederlag og Fængsling. Grundlæggerne af Riddernes Forbund saa snart Nødvendigheden af en Arbejderstatistik, for at det kunde oplyses, hvorledes Forholdene virkelig var. En af dets Førere hævdede ved et Møde: „For at Mennesket i Arbejderen kan komme til sin Ret, maatte Arbejdet indskrænkes til 5 Dage om Ugen. 5 Dage til Arbejde, 1 Dag til de menneskelige Interesser og 1 Dag til Gudsdyrkelse.“

Hr. Linderberg fortæller livligt og kønt og med stor Sympati for de nødlidende og forurettede.

Et tredje lille Skrift er af religiøst Indhold og hedder „Kristendom og Theologi“ af J. Bakke. Forfatteren vil vise, at en levende Tro paa et evigt Liv ingenlunde kræver, at Forstanden lukkes ude. Han siger: Folk, der gaar i Kirke, burde ikke lade Forstanden blive ude, men bruge baade sine Tanker og sin Fornuft.

Theologien med dens Dogmer har Forfatteren intet tilovers for, men han hævder, at Folk i Virkeligheden ikke véd noget om Livet efter Døden.

Bogen har i alt Fald den Betydning, at den vækker til Selvtænkning, og det er vel netop ogsaa det, vi trænger mest til i vore Dage.

Kvindelig Fremskridtsforening.

Hr. Skolebestyrer Vodder holdt i Mandags Foredrag om „Fremtidsskolen“. Efter hans Mening maatte der ganske anderledes lægges Vægt paa Haandarbejdet, da smaa Børn var Materialister. Der maatte arbejdes efter Børnenes Logik, og Børnene maatte have den fulde Tilfredsstillelse af deres Arbejde. Træsløjd var for genstridigt et Materiale for smaa Børn, hvorimod Leret var et udmærket Stof. Hr. Vodder foreviste en Masse Prøver paa de nydeligste Ting, det nok kunde glæde de smaa at forarbejde. Lige fra den simpleste Tærning til vanskelige Huse, Fuglereder, Drukkesenge og meget andet. — Hovedsagen var at faa Børn til at ville arbejde og gøre de voksne Vilje med Lyst.

Frk. F. Trier mente, at efter Hr. Vodders System kunde der let opdrages en Generation, som kun vilde gøre, hvad den havde Lyst til.

Hr. Cand. R. Knudsen udtalte sin Glæde over den lyse Fremtid, Skolebørnene havde, thi som en Mand, der i 40 Aar havde været Lærer, havde han megen Erfaring men kunde næsten ønske, at han nu selv var Barn; i hans Barndom maatte han lære Luthers Katekismus udenad under mange Taarer og ingen Forstaaelse, da han blev en større Dreng, maatte han lære Balles Lærebog, som han heller ikke forstod

Næste Møde holdes Mandagen den 25. September; Fortsættelsen af Diskussionen fra forrige Medlemsmøde om Kvindernes Organisation.

Ædelt Vildt.

En Kvindes Roman. Af Ida Boy-Ed.

Doktor Alfred Moscheles gik hjem til sin Ungkarlebolig, men han kunde ikke rigtig klare sine Tanker. Hans syv og tyveaarige Tilværelse skulde for første Gang, efter at han havde faaet ABC-Bogen i Haanden, afbrydes af noget, som ikke hed Arbejde. Men hvad var saa det hele, han skulde blot gøre sin Professor en Tjeneste og lade sig udle af Ottilie, for at Professoren kunde være uforstyrret sammen med Mariane. Han følte sig forpligtet til at yde Professoren en hvilken som helst Tjeneste, og naar man vil gøre en Tjeneste, saa skal man ikke gruble saa meget over den, thi da taber den sin Værdi. Den unge Lærde koncentreret sine Tanker paa de „sammenlignede Studier over Resultaterne af fysiologiske Undersøgelser“, som han havde skrevet paa, da Telegrammet fra Ottilie kom.

„Og sandt er det, at vi kunne forstaa de aandelige Eksempler igennem materielle Beviser; det Ord hos Descartes: je pense — men blaat er hendes Yndlingsfarve? Og hvilke gaadefulde Krystallflasker og Flakoner, der stod paa Bordet . . . det var vist til Sæbe, Naale og Parfume. Selv Oldtidens Kvinder . . . „je pense, donc je suis“, ved de Ord var ikke alene ment Sansindtrykket, nej, en hel kompliceret Tænkeakt. Værelset er blaat; Iagttagelsen af denne ligefremme Omstændighed maa man kalde et Sansindtryk, medens den Forestilling, som staar i Forbindelse dermed . . . en hvid Haand, der famler i Krystalskaalen . . . en slank Arm, som rækkes i Vejret til de mørke Lokker . . . disse mørke Lokker paa Knipingspuden . . . en kompliceret Tænkemaade, og paa den anden Side kunde selv Filosofen Descartes ikke have noget at indvende derimod, naar man allerede ved en blot alvorlig Iagttagelse sagde: Jeg tænker, altsaa lever jeg.“

Næste Morgen indfandt han sig i rette Tid paa Banegaarden, hvor han traf Pro-

Denne Bestillingsseddel udklippes, paategnes og indleveres paa nærmeste Postkontor, Postekspedition eller Brevsamlingssted, ledsaget af 70 Øre, hvilken Sum udgør Betalingen for Bladet i Oktober Kvartal; Bladet bliver da tilsendt Vedkommende gennem Postvæsenet.

Se næste Side.